

ՏԻՐՈՒՆԻ

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԶԱՔԱՐԵԱՆ

(1898 – 1973)

•

Ս . Աթուռյա երիտասարդ եւ գործունեայ միաբաններէն Հոգւ. Տ . Գեղամ Ծ . Վրդ . Զաքարեան 1973ի Սեպտեմբեր 1ին գծախառնութիւնը ունեցաւ կորսնցնելու իր սիրելի Հայրը՝ Յարութիւն Զաքարեան, Պէյրութի մէջ:

Հանգուցեալը ծնած էր 1898ին Շապին Գարահիսարի Վերին Այծպտեր գիւղը: Ծննդավայրին մէջ ուսանելու գծախառնութիւններ գտնուելով, ան տասնեակ տարեկանին Պոլիս կը գրկուի, ուր կը սկսի յաճախել թաղային վարժարան մը: Մեծ Եղեռնի օրերուն կը պարտաւորուի կիսատ ձգել իր ուսումը եւ անցնիլ աշխատանքի՝ փոսպանի մը մօտ: Ուրիշներու կարգին ինք եւս կը ձերբակալուի եւ կը տարագրուի զէպի անապատ:

Ճաշակելէ ետք աքսորի բոլոր դառնութիւնները, կը փրկուի խնկական մահէ եւ կ'ապաստանի Սուրիա, եւ բնակութիւն կը հաստատէ Հայկական կեդրոններէ շատ հեռու, օտարներու մէջ:

Տարիներ ետք, արդէն ամուսնացած եւ ընտանիքի տէր, իր զաւակները Հայեցի կրթութենէ չզրկելու մտահոգութեամբ՝ ձգելով կեանքի հանգստաւէտ պայմանները՝ 1927ին կը փոխադրուի եւ բնակութիւն կը հաստատէ Պէյրութ:

Զարթաչ եւ աշխատասէր, Յարութիւն Զաքարեան զոհոգութիւններով կը մեծցնէ իր զաւակները, բայց 1947ին ինքնաշարժի արկածի մը հետեանքով հազիւ կ'ազատի սոսոյց մահէ ու այդ թուականէն ետք զրեթէ կը կասեցնէ իր աշխատանքները: Կը մեռնի 1973 Սեպտեմբեր 1ին, Պէյրութի Պարսամեան հիւանդանոցին մէջ՝ ուր փոխադրուած էր:

«Սիոն», յանուն Ս . Յակոբեանց Միաբանութեան, իր ցաւակցութիւնները կը յայտնէ Լիոնի (Ֆրանսա) հոգեւոր հովիւ Հոգւ. Տ . Գեղամ Ծ . Վարդապետին՝ այս անդարձանելի կորուստին համար, եւ երկնաւոր Հօր մխիթարութիւնները կը հայցէ հանգուցեալի հարազատներուն:

